

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższem Dozwoleniem

IMPERATORA JMCJ CAESY ROSSYJ.

W WILNIE V. S. 12. LISTOPADA 1802. ROKU WE SRODE

z Petersburga V. S. 31. Pazdziernika.

Podpółkownik Stempel w służbę przyjęty do Ryskiego garnizonu. Tambowskiego garnizonu Podpółkownik Paliczin uwalnia się od służby z mundurem. Szefowi Woroneżskiego regimentu muszkietyerów General Majorowi Arseniewu 2. oświadczono ukontentowanie najwyższe za utrzymany porządek; równie komendantowi regimentu muszkietyerów Szyrwańskiego Półkownikowi Jweliczowi 4. i wojsk Dońskich Półkownikowi Kaipowi Leib kozackiego półku Rotmistrz Elmurzin Półkownikiem został. Major Skripiczin umieszczony w 8. batalionie artylleryi. Od armii General Lieutenant, Graf Tolstoy naznaczony w wojennym Gubernatorzem w Wiborgu i Inspektorem Finlandzkiej inspekcji. Leibgrenadyerskiego regimentu zmarły Major Koptew wymazuje się z rang listy. Kolleski Konsyliarz Walchowski został Konsyliarzem stanu. U Dworu 3. tygodniową żałoba po zmarłym w Wiedniu Arcy Xiężnie Toskańskiej.

Rządzący Senat odebrał przełożenie Ministra sprawiedliwości Derzawina, w którym donosi, że Minister wewnętrzny Graf Koczubey przesyłając temu wypis z pism odebranych na imię J. I. M. od byłego obywatela Białoruskiego Szantyrą, za Oycobóystwo zaslanego na Syberiją, doniósł Ministrowi sprawiedliwości, że Monarcha z tych pism poznawszy, iż Szantyr wykradł one u tych z którymi był posłany do Tobolskiego Gubernatora, sam uciekł; rozkazuje się więc, ażeby Senat uczynił potrzebne rozrządzenie dla wynalezienia onego, co Minister sprawiedliwości dopełnia. Pokazało się z indagacyi, że r. 1801. Senat J. I. M. przełożył potrzebę odjęcia rangi i Szlacheckiej dostojności Porucznikowi Szantyrowi, i odesłania na wicki w Nerczyńsk na ciężką robotę, za to iż nauczył służącego Drodzowskiego zastrzelić Oycę Kolleskiego, Asefłora Szantyrą; później kłamliwie obwinął Połockiego Sędziego Łakisa, jakoby radą i pieniędzmi namówił go do przyjęcia na siebie tej zbrodni. Przełożenie Senatowi potwierdzone. Zatem 23. Grudnia r. 1801. rząd Białoruski doniósł Senatowi, że przestępca Szantyr wysłuchawszy wyrok swój w sądzie głównym, okuty w kajdanach przez policją ziemską posłany do robot Nerczyńskich w Irkuckiej Gubernii. Rozkazuje Senat wszystkim rządóm Gubernialnym mieć onego, a chwytanego pod ścisłą strażą odsyłać do Irkucka, gdzie z nim postąpią według dekretu już potwierdzonego. A że Szantyr był posłany w okowach; rząd tej Gubernii gdzie uciekł, ma wysledzić przez czyi niedozór; lub za czyją pomocą wyjechał na wolność. Aby zaś prędzej znalezione być mógł, publikować przez gazety:

z Wiednia 6. Listopada.

W. X. Rofsyjski Konstantyn d. 4. wyjechał do Petersburga; w czasie bawienia się u nas, przypatrywał się często manewrom tutajszego garnizonu i wielu innych regimentów Dwór Cesarski, Posłowie zagraniczni, Obywatele znaczniejsi dla zabawy gościa kosztowne biesiady

dawali. Dniem wprzód powrócił do stolicy Arcy Xiąże Karol, w Pradze setnym z armat wystrzałem, okrzykiem radosnym, i błogosławieństwem niezliczonego ludu pożegnany. — Wczora odprawiono się w obecności Cesarza i Arcy Xiążąt nabożeństwo żałobne za rycerzów poległych w obronie Tronu i narodu na wojnach Francuzkich. — Seyn Węgierski już się zakończył; d. 31. Pazdziernika 64. i ostatnie posiedzenie Stany odprawiły. Przeczytano rezolucye najwyższe, ułożono ustawy nowe porządkiem, i Cesarzowi do potwierdzenia podano. Wczorczem zgromadzili się Magnaci i Deputowani do Prymasowskiego pałacu; przybył do Sali Monarchy z Palatynem; Biskup z krzyżem poprzedzał, Koniułzy niesł pałasz. Cesarz usiadłszy na Tronie miał mowę, ustawy potwierdzone oddał Palatynowi. Trzykróć, wiwat, Stany wykrzyknęły. Arcy Xiąże imieniem narodu Węgierskiego podziękował Monarsze, sam powrócił do izby Seymowej, gdzie odbierający Indygenat przysięgę wykonali. Naostatek Deputowany Semsey Palatynowi za podjętą pracę w naczulnych wyrażach dziękował. — Z naszej stolicy ustępować kazano cudzoziemcom, którzyby najpilniejszych interesów nie mieli; przyczyną jest żywności niedostatek.

Cesarz oddalił od służby dwóch urzędników Tyrolskich, którzy bez rozkazu mieli się do insurrekcji Grisonkiej; Graffowi Cobenzl zabroniono przyjmować pisma od naczelników rokofzu Berniejkiego. Pragnie Monarcha, żeby spokojność narychleć do Szwajcarów powróciła, spodziewając się iż pierwszy Konsul dzielnych na ten koniec środków użyje, a RPta odzyszcze niepodległość i dawne znaczenie pomiędzy narodami. — W Croacji i Sklawonii znaczne magazyny założyc kazano dla poratowania mieżkańców, którym żniwo tegoroczne nie wystarczy do zasiewu. Od Arcy Xiężny Amelii goniec wiadomości przyniósł, że po śmierci jej małżonka Francuzy Parmę i Placencją na siebie zajęli. Dwie półbrigady wojsk Włoskich tam wkroczyły. Guastalla ma się dostać nowej RPtey. — Dawny Posel Redinga Diesbach od nowych rządów powtórnie wyznaczony Posłem u Dworu Cesarzkiego.

z Paryża z Listopada.

Pierwszy Konsul zaczynając podróż do Rouen z małżonką odwiedził Collegium S. Cyr; tu dawniej był fundusz wspierały Ludwika 14 i Margrabiny Maintenon na 250 ubogich pannienek; dziś na 500 przysposobionych Synów oyczyzny, których Oycowie za RPte krew przełali. Zabawił 8 godzin Konsul. Przypatrywał się pisanii uczniów, rysunkom, manewrom, tych którzy stopnie już wyższe mieli, pochwałił pilność i postępki zapytując się o każdego imię, wiek, Departament; innych zachęcał, poprawiał, i nauczał, isk Ociec własne dzieci. Po inspekcji do klas odesłanych sam examinował, z matematyki, filozofii, wymowy, litteratury, grammatyki, historyi, mythologii; nauczycielem sprawę dać głośno kazał isk ucza. Był potem w salach na obiedzie; oglądał jedzenie i napój;

przypatrywał się rozrywkom, przebiegi wżyskie pokoje, dormitary; ochędostwo, i dozor pochwalit. Odwiedzit chorych, bawit się z kazdym, i słodko pocieszyl, naywiększą o nich pilność zalecił, kobiety zdadne do usług przyiaczkaż. Ze zaś infirmarya zdała się Konsulowi mniej wygodna i wesola, opatrzyl miejsce lepsze, i natychmiast naprawić i uporządzić zalecił. Dyrektorowi Crouzet i towarzyszom pracy jego wdzięczność oświadczył, wyznaiąc że od pierwfzey wizyty w r. RPtey 9. to Collegium znajduie w stanie nad przelży bez porównania doskonalszym. Słowem wżysko widział, roztrząsał wżysko, uczniów i nauczycielów zagrzewał, zaiąc iż słówko jedno rzadcy Naywyższego dla tych naypochlebniejszy jest nadgroda, dla pierwfzych nasilniejszyem zachęceniem. Nie odstąpiła meża Konsulowa. Siertoty pozostałe od rycerzów Oyczyźnie wiernych do zgonu, w niej i pierwfzym Konsulu znalazły, miłosć, przywiązanie, czulość, i litosć, wżysko słowem, co tracąc rodziców utracili, iak się zdawało, bez nadziei.

Buonaparte był w Ivry; tu na końcu 16. wieku Henryk 4. partyą Katolicką, comu wstęp do Tronu zagradzała, ztari na głowę. Przypatrywał się długo boiowisku; zdało się patrzającym, jakoby z dulażą Henryka rozmawiał minut kilka; Maire z obywatelami szyk i stanowiska armii obustronnych pokazywali. Stała na polu pyramida na cześć zwycięzcy w rewolucyi rozwalona; podnieść wraz kazał, i dał napis: „Nieszczęsca od Francuzów doświadczona ztąd wyniknęły, że naród na części rozszarpany, Hiszpanów i Anglików na pomoc wyzywał. Familia, partya każda, co szuka u narodów postronnych ratunku przeciw ziomkom, na wieki przeklętą będzie u ludu Francuzkiego. „Maire Konsula przywitał krótkimi słowy: „Miało Ivry nie miało nadziei oglądać rycerza co zbawił Oyczyznę, pokojem obdarzył Europę. Dzieła twoie przywodzą na pamięć rycerskie czyny Henryka, który na polach naszych zwycięzył i na sławę zasłużył nieśmiertelną. Pamiątki od niego zostawione godne są oka twoiego; odtąd potomność imiona dwóch bohaterów połączone wspominać będzie. „

Z Ivry Konsul udał się do Evreux; Maire oddawał klucze od miasta; 20 niedorastłych panienek piękne wiersze małżonce jego. Raćność zgromadzonego ludu opisać niepodobno. W Louviers oglądał pilnie manufaktury. Z Pont de l'Arche drogą cale niewygodną zбочył do Romilly, oglądał fabryki miedziane, mianowicie blach do obijania okrętów; 200 rzemieślników gażą miesięczną obdarzył. Ztąd udał się do Rouen, i wiechał d. 30. pośród gwardyi swojej i woluntaryuszów miejskich. Zpotykali Prefektowie Departamentów, urzędy wżyskie; lud niezliczony; z armat nieustannie ognia dawano; przyjął klucze od Maira oświadczając wdzięczność i chęć ziednania obywatelskich umysłów; Maira wziął do pojazdu swojego, który po wyprężeniu koni lud zaciągnął do pałacu wśród nieustannych ekrzyków. Wieczorem fairwerk, i powszechnie miasta oświecenie.

Minister morski udał się do Havre i Cherbourg, które porty ma oglądać Konsul; Stanu Konsyliarz Cretet do Nad Reńskich Departamentów, gdzie ma naprawiać drogi i kanały; General Andreossy do Calais. Artykuł traktatu Amiens waruiący powrót własności konfiskowanej w rewolucyi z obustron, iuz jest ułożony; Francya Anglikom obmyśli nadgrode przyzwolitą. — Słychać że za staraniem Konsula i W. Brytaunii Austria i Prussy przyieli gwarancją Maltańskiego zakonu. — Sławny Calonne umarł. W młodosci Parlamentom niemity, ponieważ usługuiąc X. d' Aiguillon nieszczęśliwego La Chalotais podeysciem i groźbą w więzieniu chciał przymusić do wyznania zbrodni do której się nie czuł mąż cnotliwy. Za Ludwika 16 Ministrem będąc skarbowym, przez rozrzutność do tego przyszedł stopnia, iż zwolywać

trzeba było na radę obywatelów znakomitszych, Notables; zkad następcy jego wpadli na myśl ziazdu powszechnego wżyskich Stanów Królestwa, co nam rewolucyą przyniosło. Wy-szedłszy za granicę r. 1791 pisał, czynił zabiegi, tracił własność dla usługi familii Królewskiej; Niedawno wymazany z rejestru emigrantów; dał się zabić niebiegłemu lekarzowi Angielskiemu, którego z Londynu zprowadził. Doskonalszych wezwano iuz po czasie. Calonne miał talenta, dowcip, wspaniale myśli, pracować mógł wiele; zanurzony w rozkoszach, nadeży, nieco płochy, nie zostawił po sobie chwalebney pamiątki na świecie. Tak to charakter, moralność, cnota potrzebne ludzjom przywatnym, potrzebniejszye są człowiekowi, co los narodu piastuje.

Kładniemy pisma rządowego osnowę przeciw Angielskim dziennikom. „Angielscy pisarze dotąd pałaią chęcią wojen i niezgody; pisma ich dotąd krwawe. Wzywaią domową wojnę do zachodniego narodu, dwa główne zamiary u nich: obwinać Francuzów, i tworzyć zprzymierzeńców dla siebie, pomiędzy Mocarstwy lądowymi. Nie miło im że interessa Szwajcarskie układaia się pomyslne. Lepiej było zaiste, ażeby domową wojną zplonał ten naród, a ościenne wzięły się do broni. Lecz Konsul odezwą swoją zwałit intrygę. Wołaią Anglicy o traktat Lunewilski; otoż dla uskutecznienia przepisów jego Francya pośrednictwem swoje dała Szwajcarom. Ze wżyskich zaś Mocarstw sami tylko Anglicy nie mają prawa o tym traktacie mówić, co nie uznali RPtey Helwetów; iakoteż Włoskiej, Ligurów, i Króla Etrusków. Od roku nie u nich nie wyłednał rząd Francuzki; W Brytaunii polów nie trzyma w Bernie, Medyolanie, Genui, Florencyi. Nie skarży się rząd Angielski, bo też nie ma prawa do tego, że w tych krajach dzieia się odmiany, z któremi związku mieć nie chciał.

Interessa Niemieckie bardziey ieszcze wzburzaia pisarzów Angielskich; nie podoba się burzycielom, że Mocarstwa pośrednicze zasłużyły u miast; narodów, Xiazat Rzeskich na wdzięczność i podziękę. Król Angielski pochwalit odmianę przez Posła swojego w Ratisbonie. Pisarze mówią że wola tego nie jest wola narodu Angielskiego. Jakim przecie prawem wypiarze dalecy mieszać się chcą do interesów lądowych Narodów Europejskie, Xiazata Rzescy czyliż nie mogą czynić układow pomiędzy sobą, bez dołożenia się Anglików, do których to się nie zciąga bynajmniej; którzy uznawać nie chcą praw narodów niepodległych na morzu. Związek z Anglią Francyi zawiera się cały w traktacie Amiens, i nic nadto więcej. Szczęściem, niema słuszney przyczyny obwiniania Francuzów przed Europą; niema też zprzymierzeńców, których na ratunek wzywaią pisarze Londyńscy. Próżne wołanie o woyska Austrjackie; niema żadnych obozów w Tyrolu; Thugut Ministrem nie jest; Cesarz Jmc zna doskonale, że dwakroć pod stolicą widział nieprzyaciela, jedynie dla tego iż usłuchał rady szkodliwej. Już krwi poddaństwa nie da dwór Wiedeński za subsydy; których nie tylko wracać nie powinien, ależ sprawiedliwie dopomnieć się może u Anglików o 500 lub 600 millionów; w nadgrode kosztów próżno podiętych na wojnę.

Xiaże Kaunitz przed 7letnią wojną powiedzial Pruskiemu Posłowi. „Król Fryderyk pozna, iak jest uciążliwe z Anglią przymierze. „Ze Prussy uaiachane, złupiona stolica, wyniszczona Monarchia nie upadły przecie; przypiszmy to Monarsze nieśmiertelney pamięci, i woysku jego, które wzorem dla innych długo zostanie. Wołaią Anglicy o armie z południa i północy; Czyliż zapomnieli, iak narażonych na przy-padki zprzymierzeńców odstąpiwszy w bitkach Batawskich, zamieniać później nie chcieli, z pogardą prawa narodowego. Długo światu pamiętnie będą pretensye niesłychane, z których rzeź pod Copenhagą wynikła. Znaią dziś Mocar-

stwa lądowe, że pokój dobro największe; wódna zaś lądowa, handel cały, wszystkie bogactwa, i esady podaje w moc narodu jednego. Francya z przymierzeniami Twoimi węzłem przyjaźni, szacunku, spólnym interesem połączona, potrafi utrzymać spokojność, przeciw chęci wiadomey pisarzów Augielskich, chociażby nawet umieli oddalić od urzędu mądrych Ministrów dworu Londyńskiego. Od stu lat zadnego niema narodu, któryby raz odstąpiwszy zdrowey polityki nie doznał, że Kautitz prawdę mówił. Jeżeli Król dwóch Sycylii widział dwakroć zaiachane Państwo i Francuzów w stolicy; jeżeli Elektor Bawarski dwakroć w kraini swoim widział pożar wojenny; jeżeli Król Sardyński przestał panować w Sabaudyi i Piemencie; jeżeli X Orange ztracił Stadhuderat; jeżeli Oligarchowie Berneńscy i Genueńscy moc i władzę postradali, a Portugallia granicę widziała okrytą zastępami nieprzyjacielskimi; przyjaźni Augielskiej niech to przypiszą. Nikt pokoiu wzruszać nie myśli; jeżeli pisarze zawistni szczęścia ludzkiego plemienia znajdą przemoc i wiarę w gabinecie Londyńskim, i w tém ieszcze zdarzeniu nie wydrą dwóm narodom pomysłności, iakicy mogą obydwu kosztować podczas pokoiu słodkiego. Nie layno jest Francuzkiemu narodowi, że ma na świecie zazdrośnych dobru i sławie swojej; długo ieszcze wystawiony będzie na domowe i obce niesnaski; dla tego więc RPta zachowuje postać, iaką Ateńczykowie dali Minerwie: Kaszkiet na głowie, w ręku włócznia. Nic u nas nie wymuszają pogroźki; boiaźń wstępu nie ma do ferc odważnych.

Pierwszy Konsul, gdy już ludność całego Piemontu zrachowano dokładnie, wydał urządzenie względem wybierania Elektorów na zgro madzenia Powiatowe i Departamentowe; rząd widziemy że Departament Doire ma dusz 224100. Departament Matergo 322900. Departament Po 395200. Departament Sesia 204500. Departament Stura 395100. Departament Tanaro 311500. Ogółem ludność Piemontu wynosi 1848300. Do zgromadzeń powiatowych objorą osob 3434; do Departamentowych 1623. Teżże Konsul iako Prezydent RPtey Włoskiej, wyznaczył 30 mężów uczonych, którzy narodowe Institutum zkladać mają. imiona ich: Oriani, Cagnoli, Fontana, Isimbardi, Saladini, Cassiani, Canterzani, Fantoni, Bonati, Mari, Matematycy: Savioi, Monti, Longhi, Paradisi, Morcelli, Bettinelli, Soave, Bianconi, Monga, Litteraci, Scarpa, Volta, Pino, Moscati, Dandolo, Mondini, Brugnattelli, Rosa, lekarze, chemicy, Fizycy. Appiani malarz; Spanocchi, Villa, ludzie prawni. Ci sekretneimi głosami wybiorą 60 esob, z których Konsul 30 wyznaczy dla dopełnienia Institutum. 30 najstarszych wiekiem pensye ze skarbu RPtey mieć będą.

Od granic Włoskich za Października.

Generał en chef Murat powrócił do Mediolanu; przywitany strzelaniem z armat; czyniono Wodzowi temu, według nowego rozkazu, honory, iakie dawniey odbierali Marszałkowie Francuzcy, których randze odpowiadać ma stopień Generała en chef aktualnie służącego. — Z Madrytu Herman agent Francuzki udał się do Lisbony, niosąc podobno Regentowi list Konsula w interesie Generała Lasnes. — Ociec S. d. II był w Ostia; stanął u Kardynała Albani, oglądał twierdzę; był na zbroynych statkach z Civitavecchia przybyłych, i błogosławił. Ztąd udał się do Castel Cusano dla oglądania fabryk solnych. Nowym edyktem zabronił wywozić z państw Kościelnych obrazy i posągi starożytne. — Z Genui artylleryą Francuzką wyprowadzić kazano do Piemontu kosztem Ligurów; lepsze działa zostana w Alexandryi; inne poydą do Turinu. — W Królestwie Neapolitańskim zakazany wywóz oliwy i zboża; ponieważ dla zbyteczney suszy urodzay tego roku był pomierny. — Margrabia de Gallo w Paryżu posłujący od

Ministra Talleyrand odebrał upewnienie, iż Dey Algerski wolność przywracał Neapolitańczykom zchwytanym niedaleko brzegów Francuzkich, za okręta i ładunek już przedaue zapłacić każe. — W Florencyi i całej Toskanii ogłoszono uroczyste wiadz Króla do Barcellony, i szczęśliwe rozwiązanie Królowey Jmci. Nowe ztąd nabożeństwo, illuminacye, biesiady, 3 dni trwające; ubogim chleb i pieniądze rząd rozdawał; więźniów za długi wielu wykupił.

D. 25. Senat Liguryjski rozkazał w przysionku narodowego palacu, wystawić posągi marmurowe, Krzysztofa Columba, i Napoleona Buonaparte; pierwszy powiada, odkrył świat nowy; drugi Europę uspokoił, granice Ligurów rozszerzył, prawa przywrócił, lwobody, los na potomne wieki zapewnił. — W Parmie d. 23 Stanu Konsyliarz Moreau, biorąc tytuł Generała Administratora Parmy, Placencyi, Guastalli, imieniem RPtey Francuzkiej, wydał odezwę. „Umowa, powiada, 21 Marca r. 1801. między Francją i Hiszpanią zawarta, oddaie wolnemu RPtey rozrządzeniu kraj należący do Infanta Xiążęcia Parmeńskiego; ten gdy umarł d. 9. pierwszy Konsul postanowił, że sprawowanie władzy naywyższej sprawiedliwie przeyść powinno do Francyi, mnie Administratorem naznaczył. Przeto. 1. od d. 9. dzierzawa Parmy, Placencyi, Guastalli przeszła do narodu Francuzkiego. 2. Regencya od zmarłego Infanta postanowiona gasnie. 3. Urzędnicy dzisieysi zostana na miejscu do następującego urzędzenia. 4. W aktach publicznych kładzie imie RPtey Francuzkiej, kalendarz Republikantski, i razem dawniejszy. 5. Czynności administracyi publiczney lub też prawodawczej ważne będą, gdy od nas wynida, lub przez nas potwierdzone zostana. 6. Urzędnikom zalecamy utrzymanie porządku i spokojności domowej, ażeby kwitnela sprawiedliwość, bez której ludzka społecznosc trwać bydz nie może, a lud go dzien opieki naszej, mógł szacować urzędników swoich, i poznawał szczęście, iż jest pod rządem Francuzkim.

z Starego Konstanytnowa 23 Października.

Nowy dla nas wynalazek zaščzepienia ospy krowiey albo ochraniającej, przez wzgląd oszczędzenia od zguby, kalectwa lub oszczędzenia dzieci i pokoleni późnych, zaiął uwagę przybyłego w ten kraj Medycyny Doktora JP. Daniela Fillewskiego. Zdarzenie iż wezwany w Gubernią Wołyńską Powiat Staro-Konstantynowski, zastał Obywatela tegoż Powiatu Xawerego Malczewskiego dobrze o tey ospie przekonanego, dało mu sposobność zaprowadzenia oney; jakoż po kilku próżnych doswiadczeniach ospy w nitkach, z Lwowa przystaney, gdy się dowiedział, iż w Dubnie swiatly i niespracowany mąż JP. Hahenszmit Doktor dostał prawdziwey ochraniającej ospy, i onę z trudnością tam utrzymać może, zniósł się z nim, i miał sobie czteroletnie dziecko ztąż ospą przysłane. Zaščzepił ją najprzód 4-letniemu Synowi i 20 miesięczney córce JW. Malczewskiego R. K. szczęśliwe oney przyjęcie, i skutki w wzrastaniu podobne tym, które z naturalney ospy pochodzą zachęciło Dworskich służących, że swoim dzieciom zaščzepić onąż prosili. — Nic łatwiejszego nie było iak skłonić wieśniaków włosci Czernelowieckiey do tego, aby dzieciom ich tę dobroczynną ospę zaščzepić można; osmieleni przykładem Dzieciucha, a upewnieni od Doktora, iż dzieci chorować a zatém osobliwego w czasie zniw do zoru potrzebować nie będą, wsparci także łagodną namową Dziedziczki JW. Eleonory Malczewskiej z ochotą niesli swoje dziatki tak iż w przeciągu osmiu tygodni wszystkie nawet pięciomiesięczne dzieci odbyły ospę bez najmniejszego złego przypadku, i kiedy w sąsiedztwie, a szczegulniey w miasteczku Mikołaiowie i iego okolicach naturalna ospa wyniszczała, kaleczyła i szpeciła dzieci, Włoscianie Czernelo-

wieccy obcujać z niemi, żadney w dom niezamiesli zarazy.

Symptomów tey ospy wyłuszczać nie będą, są one opisane w dziełach, Niemieckim i Rosyjskim, o krowiey ospie, iako też w Pamiętnikach Warszawskich; te których tu doświadczono, były podobnemi. To jeszcze dodać powinieniem, że ospa ochraniająca za staraniem tegoż Doktora JP. Filewskiego wprowadzoną została do drugich Dóbr tegoż JW. Malczewskiego w Gubernii Podolskiej Pcie Płoskisowskim leżących.

Publiczność wiedzieć powinna o staraniach w zaprowadzeniu ochraniającej ospy przez JP. Filewskiego iżonych, są one stosowne do łaskawych żądań Najjaśniejszego Imperatora, który do izczepienia tey ospy zprowadził był Doktora z Berlina.

JW. Baron Beningsen Generał od Kawalerii Gubernator Woieny Litewski i Kawaler podaje do wiadomości, iż Najjaśniejszy Imperator z nayszczodrobliwszych swoich względów Gabinetowi swojemu wydać rozkazał Rotmistrzowi Szymonowi Bartoszewskiemu Rubli 50, Szlachciance Zofii Burniewiczowey Rubli 100, Szlachciance Katarzynie Rawskiej Rubli 50, i Wdowie Chorążynie woysk Poll: Teresie Kamienieckiey Rubli 50. — Ażeby zatym dla odebrania takowych pieniędzy wspomniane osoby do Kancellaryi Cywilney tegoż JW. Woienego Gubernatora stawały same, lub przysłały Plenipotentów ostrzega się d. 15. 8bra 1802 R. w Wilnie.

Ukradziono w Kamienicy Wazgirdowskiey rzeczy następnę: 1mo: Zegarek złoty z repetycją cicho białą za pociśnieniem, z amelią koloru stalowego w karpia łuską na środku iey gwiazdeczka brylancikami sadzona, przy im tasiemeczka srebrna na iey kluczyki i dywiska złota. 2do: Zegarek srebrny okazujący godziny, dni, i literami dni pisane po Francuzku, przy im łańcużek złoty w środku przerwany z dywiską około perełkami sadzoną, i w końcu tego łańcużka dwa złote kutasi i kluczyk złoty. 3tio: Łyżek srebrnych 12. z literami nabijanemi JLR znak cechu Jelen; takż łyżka pałmiskowa 1. 4to: Gra bek srebrnych 4. z takiemiż znakami. 5to: Pięniędzy w monecie i złocie cz: zł: 123; ktoby takową szkodę wynalazł za daniem znać do Kamienicy JP. Wazgirda pod Bosaczkami przyzwolitą odbierze nadgodę.

Od Litewskiego Wileńskiego rządu Gubernskiego powtórne doniesienie, ażeby chcący przyjąć na siebie przystawienie amunicyi potrzebney na Pocztylionów Dyrekcyi Litewskiego Pocztańtu, dwuletniey na 159 ludzi, iednoletniey na 124, stawili się z świadectwami na piśmie dla targu i umowy o cenę w Litewskim Pocztańcie na termina: pierwszy d. 3, drugi d. 10, trzeci i ostatni d. 20 ter: Listopada.

Obwieszczaią się Sukcessorowie zesłego JP. Adama Juchniewicza w Dobrach JW. Kosciałkowskich Polepie zwanych, w Pcie Wilkomirskich leżących zmarłego, aby za wyprobowaniem zęszą najbliższemi, do miasta JEGO IMPERATORSKIEY Mosci i Pałacu tychże JW. Kosciałkowskich na Subocz ulicy położonego przy byli, spadek dla siebie odebrali, i urzędownie zakwitowali.

Litewsko Wileński rząd Gubernski donosi, aby chcący wziąć w arendowną dzierżawę od 23 Kwietnia r. 1803 na 4 następujące lata Kamienicę w Wilnie na zamkowej ulicy pod N. 193 stojącą, sekwestrowaną za dług u bylego dzierżawcy mieszczanina Kulika Kommissyja Izpitalney należny, stawili się do tutezszey Izby Skarbowey na termina: 1. d. 3, 2 d. 5, 3 d. 8. Grudnia r. 1802.

Litewsko Grodzieński Rząd Gubernski donosi, aby Kredytorowie i Pretensorowie bylego Litewskiego Kuchmistrza X. Xawerego Ogińskiego zyskiwali należność swoją z iego majątku; ponieważ ten co leży w Pcie Grodzieńskim, to iest miasteczko Przewalki i Palnice zawierający 112. duż męzkich; za Naywyższym rozkazem idzie pod rząd Graffa Ogińskiego.

Opuszczone i wruinę podane; przez Obywateli, w środku miasta Wilna i po przedmieściach Pofsesye, zmuszają Magistrat Wileń: do wydania przez ninieyszą publikacją ostrzeżenie: że gdy Prawem Konst: 1764. Ru postanowionym jest; aby Pofsesye w mieście Wilnie będące, ruinie podane; za nieprzystąpieniem przez Aktorów, do należney onych reparacyi, przez miasto plus offerenti były sprzedawane; dla tego Magistrat, w exekucyą tego prawa, ogulnie wszystkich mających w tym mieście i na przedmieściach Pałace, Kamienice, Domy drewniane i Placej; a przez opieszalosc ruinie i spustoszeniu pozostawione; aby naydaley do upłynienia roku, od daty ninieyszey publikacyi, starali się poruynowanie zreparować, a puste place należycie zabudować; ostrzega. W przeciwnym zaś zdarzeniu; Magistrat ogłasza, iż wszelkie Pofsesye zruynowane, i Place puste; zajęte i przez publiczną licytacją, w skutek prawa Konst: 1764 Ru sprzedane będą. 1802. Julii 2. dnia.

Po zmarłych rodzicach Dobrzańskich pozostali Synowie: Józef, Albin, Karol, z powodu śmierci Opiekuna Karol z domu oddalony znajdując się w Pcie Wilkomirskim u JW. Morikonich Podkomor. uprasza familią i kogo dódydzie ninieysze uwiadomienie, ażeby jemu o życiu braci jego doniesć raczyli. Adres w Wilnie do Staro-zakonnego Leyby Jankielewicza na Niemieckiej ulicy pod Nro 313.